

Риёзус солиҳийн / Риёзус солиҳийн / 132-ҳадис

العاشر: وَعَنْ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «بَيْنَمَا رَجُلٌ يَمْشِي بِطَرِيقٍ اسْتَدَّ عَلَيْهِ الْعَطَشُ فَوَجَدَ بِثْرًا فَنَزَّلَ فِيهَا فَشَرِبَ، ثُمَّ خَرَجَ؛ فَإِذَا كَلْبٌ يَلْهُثُ، يَا كُلُّ النَّّارِ مِنَ الْعَطَشِ، فَقَالَ الرَّجُلُ: لَقَدْ بَلَغَ هَذَا الْكَلْبُ مِنَ الْعَطَشِ مِثْلُ الَّذِي كَانَ قَدْ بَلَغَ مِنِي، فَنَزَّلَ الْبَئْرُ فَمَلَأَ حُفَّةً مَاءً ثُمَّ أَمْسَكَهُ بِفِيهِ، حَتَّىٰ رَقِيَ فَسَقَى الْكَلْبَ، فَشَكَرَ اللَّهُ لَهُ فَعَفَّرَ لَهُ». قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ؛ وَإِنَّ لَنَا فِي الْبَهَائِمِ أَجْرًا؟! فَقَالَ: «فِي كُلِّ كَيْدٍ رَطْبَةٌ أَجْرٌ». مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. [خ 6009، م 2244].

وَفِي رِوَايَةِ الْبُخَارِيِّ: «فَشَكَرَ اللَّهُ لَهُ، فَأَدْخَلَهُ الْجَنَّةَ». [173].

وَفِي رِوَايَةِ هُمَّا: «بَيْنَمَا كَلْبٌ يُطِيفُ بِكَيْتَةٍ قَدْ كَادَ يَقْتُلُهُ الْعَطَشُ؛ إِذْ رَأَتْهُ بَغِيًّا مِنْ بَعَابَا بَنِي إِسْرَائِيلَ، فَنَزَّعَتْ مُوْقَهَا فَاسْتَقَتْ لَهُ بِهِ، فَسَقَتْهُ فَعَفَّرَ لَهَا بِهِ». [خ 3467، م 155/2245].

«الْمُوقُّ»: الْحُفْ، وَ«يُطِيفُ»: يَدُورُ حَوْلَ «كَيْتَةً» وَهِيَ: الْبَئْرُ.

У кишидан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам шундай дедилар: «Йўлда кетаётган бир киши қаттиқ чанқаб кетди. Бир қудуқ топиб, унга тушиб, сув ичди. Кейин чиқди. Қараса, бир ит тилини осилтириб турибди, ташналиқдан нам тупроқни ялаяпти. Ҳалиги киши: «Бу ит ҳам менга ўхшаб роса чанқабди-ку», деди-да, қудуққа тушиб, махсисини тўлдириб, кейин уни оғзида тишлаб чиқиб, кўтарилдида, у билан итни суфорди. Шунда Аллоҳ уни тақдирлади ва уни мағфират қилди». «Эй Аллоҳнинг Расули, бизга ҳайвонларда ҳам ажр борми?» дейишиди. У зот: «Ҳар бир тирик жон учун ва ҳар бир жигари хўл нарсада ажр бор», дедилар».

Бухорийнинг бошқа бир ривоятларида эса: «Аллоҳ уни тақдирлаб, жаннатига киритди», дейилган.

Икковларининг бошқа ривоятларида: «Бир ит қудук атрофида чанқоқликдан ўлар ҳолатга келиб қолай, деб айланиб юрганида, Бани исроиллик бир фоҳиша аёл маҳсисини ечди-да, унга сув олиб, уни ўша сув билан суғорди. Шу амали сабабли гуноҳлари кечирилди», дейилган.

Манба: hadis.islom.uz

